

ДОСИЈЕ

РОТШИЛДОВА ХОБОТНИЦА

Пише: ВЛАДА СИНЂЕЛИЋ

Марксизам, глобализам, мондијализам, нови светски поредак, либерализам...

све су то еуфемизми за појам који представља невидљива империја фамилије Ротшилд.

Ротшилди не умиру, они само одлазе у историју, а на њихово место неупадљиво долазе њихови синови и унуци. Са позорнице је, како се шушка, отишао стари газда Јакоб, а на његово место долази син Натан (Натањел Филип Ротшилд, који носи име родоначелника енглеских Ротшилда). Тешко бреме је пало на нејака плећа младог наследника. Натан није сам. У вођењу империје помоћи ће му стричеви Евелин и Едмунд и остали чланови енглеске фамилије (Кетрин, Ема, Леополд...), али и рођаци из Француске (Давид, Едуард...). Фамилија Ротшилд има своје гувернере, премијере, министре, надзорнике који воде рачуна да се све одвија по великом плану. Европска унију су створили Ротшилди (Шуман, Хазар). ЕУ представља експлоататора Русије, коју треба ослободити баласта Сибира. За тај посао, Ротшилди су у радни однос примили Сороша, Березовског, Ходорковског, Каспарова, Митале... Да би открили позадину и узроке ових збивања, неопходно је да завиримо у мрачну историју хазарске династије Ротшилд, идентификујемо агенте, сиве кардинале, полакомљене политичаре, као и механизме њиховог деловања. Кренимо од Ротшилда, главних играча. Они су ти који се налазе на врху стола.

Ко су данашњи Ротшилди?

Иако се још од Другог светског рата, од стране Ротшилдових одељења за формирање јавног мњења, шири уверење да је њихова моћ данас безначајна и да ће остати упамћени по винаријама у Француској или баштама и филантропији у Великој Британији, стварност нам пројектује потпуно дијаметралну слику. Ослањајући се на темеље које су поставили дедови и очеви, данашњи потомци довршавају мисију која траје више векова. Ротшилди представљају данас локомотиву хазарског воза који иде ка Русији и огромним сибирским просторима. Тај воз, који пролази и преко Балкана, треба напунити армијама новопримљених чланова НАТО пакта, које ће се борити за империју Ротшилда.

Црвени штит из Франкфурта

Да би боље упознали новог краља и његове војводе, погледајмо личну карту и хронологију ове династије. Све је почело крајем 18. века од Мајера Амшела (негде Мозес Бауер) Ротшилда. Ротшилди (Ротхсцхилд у преводу значи "црвени штит") су пореклом из Франкфурта, не случајно, највећег финансијског центра у ЕУ. Оно што је врло индикативно је да се у Франкфурту налази седиште Централне Европске Банке и свих водећих европских и америчких банака, које су већином под контролом династије. Франкфуртска берза (једна од најзначајнијих у свету) је део "Деутсцхе Бцрсе" која је у власништву Ротшилда преко "Цхилдрен'с Инвестмент Труст" и "Аттицус Цапитал" с једне стране и својих подружница "Меррилл Лунцх" и "Фиделиту Инвестментс". Осим тога, грб града Франкфурта је црвени штит!

Овај симбол потиче још из периода хазарског царства. О томе ко су Хазари, писац Дејан Лучић каже: - Од данашњих Јевреја, 90% су пореклом Хазари. То је једно турско-монголско племе, које је примило јеврејску веру средином 8. века. Када им се царство у 10. веку распало населили су се широм Русије и Европе, а касније и на америчком континенту. Они су конвертити и уопште немају семитско порекло. Семитски Јевреји потичу из Палестине и њих је отприлике 7 до 10%. Амшел је имао пет синова, које је распоредио широм Европе. Саломон је отишао у Беч, Карл у Напуљ, Натан у Лондон, Хејмс у Париз, а пети син Амшел је остао у Франкфурту. Синови и њихови потомци су за непуних двеста година у потпуности покорили и подјармили запад. Тако су постављени темељи "Пах Јудаица". Главну реч води енглеско-француски тим Ротшилда на челу са Натаном, сином Јакоба Ротшилда. Енглески тим предводе времешни Едмунд и Евелин са младим Натаном, а француски, Гиј Ротшилд са синовима Давидом и Едуардом.

Енглески Ротшилди

Енглески огранак Ротшилда је основао Натан Мајер, трећи Амшелов син. Током 19. и 20. века је успостављено јединство британске круне и ове фамилије, тако да је новија историја Британије нераскидиво везана за хазарску династију. Данас, хазарски тријумвират чине поменути Евелин, Едмунд и Натан.

– Едмунд Ротшилд (1916)

Каријеру је градио форсирањем британско-хазарских интереса у послератном Јапану. У сарадњи са Винстоном Черчиллом је основао БРИНКО (Бритисх Неџфоундланд Девелопмент Цорпоратион) корпорацију у Канади. Едмундова ћерка Кетрин је жена Маркуса Егиуса, председника "Барцлаус" глобалне финансијске групе (након куповине АБН-АМРО, холандске банкарске гру-

пе, ове две Ротшилдове групације су постале једно тело). Маркус се налази и на челу Би-Би-Си РТВ корпорације.

– Евелин Ротшилд (1931)

Након уједињења енглеске и француске Ротшилд финансијско-банкарске групације, и уступању водећих позиција у истим, остао је на челу огромне Н М Ротхсцхилд & Сонс, инвестиционе банке из Лондона. Под контролом Евелина се налази штампа (лист Економист, Дејли телеграф...) Основао је Асоцијацију за проучавање историје банкарства и финансија са седиштем у Франкфурту. Поседује међународну корпорацију Де Бирс, једну од водећих у области експлоатације, обраде и дистрибуције дијаманата. Са супругом Лин Форестер контролише "Фирст Марк Цоммуницатионс Интернационал ЛЛЦ", и "ФилдФреш фудс" са индијском фамилијом Митал, која заправо има улогу заступника Ротшилдових интереса и капитала (велика "Бхарти" група). У области политике Евелинови главни агенти (укључујући и Сороса) су Норман Ламонт, Питер Менделсон, Оливер Летвин и Вернон Јордан (сви Хазари!). Ламонт утиче на Конзервативну партију и потенцијалног премијера Мајкла Хауарда (Хазар). Био је министар финансија за време мандата Маргарет Тачер. Учествовао је на регионалним конференцијама заједно са Стјепаном Месићем и Борисом Тадићем. Питер Менделсон је актуелни комесар В. Британије у ЕУ и близак је лабуристима и Тонију Блеру. С друге стране, Вернон Јордан (Лазард банка) је веома утицајан у Демократској странци у САД (био је саветник Била Клинтона, водио кампању за Хона Керија 2004. године). Супруга Лин је финансирала председничке кампање Била Клинтона а такође је блиска пријатељица Хилари Клинтон. Такође, Евелин је врло близак са Војводом од Јорка, принцом Едвардом (син краљице Елизабете), што открива само део дугогодишње спреге британске краљевске династије и фамилије Ротшилд.

– Натан Филип Ротшилд (1971)

Млађани Натан је син Јакоба Ротшилда, од кога је наследио безброј пословођа, агената, утицај на виталне политичке, економске, медијске и војне институције широм света, па чак и Бутринт археолошко налазиште у Албанији... Компаније и корпорације "РИТ Цапитал", "Аттицус Цапитал", "ЈНР Лимитед", "НМ Ротхсцхилд", "Ванцо", "Тригранит", "Бритисх Петролеум", Рио Тинто су само део средстава које стоје на располагању новом краљу у походу на исток. За ту сврху, на услузи су му, поред западне номенклатуре у оквиру ЕУ, НАТО-а, Британије, бројни финансијски и политички оперативци широм Евроазије (Сорос, Березовски, Букановић, Митали...)

ФРАНЦУСКИ РОТШИЛДИ

Француска династија Ротшилд, коју је основао Хејмс Мајер, представља бочну подршку британском тријумвирату. У том смислу, појављују се Давид Рене и Едуард Ротшилд, синови Гија Ротшилда.

– Давид Рене Ротшилд (1942)

Давид се налази на челу НМ Ротшилд групације, која је подељена између енглеских и француских Ротшилда. Налази се на челу "Ротхсцхилд & Цие Банље", утицајне инвестиционе банке у Западној Европи.

– Едуард Ротшилд (1957)

Давидов полубрат Едуард је такође члан инвестиционе банке. Поред тога, контролише угледни француски лист "Либератион". Налази се на челу "Имерус", металуршке компаније која је у власништву Ротшилда од 1880. године.

РОТШИЛДИ У СРБИЈИ

Нови краљ у Србији наступа у више трака, помоћу којих настоји да заузме рударске басене, енергетику, прехранбену индустрију, медијско тржиште... У првој траци се налази, већ дуже време усидрени, Ђерђ Сорош, који представља круцијалну полуку експанзије Ротшилдових ка истоку и први експонент Натана Ротшилда у Србији.

Ђерђ Сорош и веза са Ротшилдима

Сорош је мађарски Јеврејин (Хазар), рођен у Будимпешти 1930. године као Гуцргу Сцхњартз (родитељи су 1936. променили презиме у Сорош). Школовао се у Лондону и педесетих година одлази у САД. Значајну улогу у његовом развоју имао је чувени Хазар Карл Попер, који је аминовао пројекте Сороша и био његов гуру. У свету се овај "сиви кардинал" приказује као "Робин Худ компјутерског доба", зато што, тобож, узима новац од богатих држава и срдечно их дели источној Европи и Русији, преко својих фондација. На тај начин инсталира "демократију" и "грађанско друштво" у земље које су напаћене и исцрпљене у комунизму, а тај комунизам су ове земље угурали управо ти исти Ротшилди. Каријеру је градио финансијскоим шпекулацијама широм света, и то највише захваљујући својој фамилији инвестиционих фондова "Квантум Фонд", у коме су директори, истовремено и његови агенти, италијански и швајцарски финансијери.

Веза Сороша и Ротшилда се остварује преко мреже поверљивих људи из који седе у управним одборима фондова, трустова, компанија, банака... Један од таквих је био извесни Ричард Кац (такође Хазар), члан одбора "Кван-

тум Фонда". У исто време је био на челу "Ротшилд Италија С. п. А." и у одбору комерцијалне банке "Н. М. Ротшилд & Синови" у Лондону. Други битан играч је Нилс О. Таубе, такође члан Квантума и партнер инвестиционе групе "Сент Хејмс Плејс Капитал", која сада припада Натањелу Ротшилду.

Веза се остварује и преко Сосијете Женерал Банке, у којој се налази директор Мицхаел Цицурел, председавајући менаџмента Едмунда Ротшилда и члан савета Ротхсцхилд & Цие Банљеуе. Такође, чест партнер Сороша је био и Хејмс Голдсмит (Хазар), рођак династије Ротшилд.

Сорошева мрежа у Србији

У Србији, овај сиви кардинал врши припрему терена за Натањела Ротшилда и представља значајног креатора политичке, правне, привредно-финансијске, културне, медијско-информативне слике друштва. На том путу настоји да истисне цркву, језик, писмо, историју, национализам... Своју мрежу утицаја изградио је још током деведесетих година преко "Фонда за отворено друштво", "Фонда за хуманитарно право", "Хелсиншког одбора", "Београдског круга", "Европског покрета", "Центра за антиратну акцију", "НУНС-а", "АНЕМ-а", "ОТПОР-а"...

Данас, све водеће невладине организације јесу истурено одељење Ротшилда, и задужене су, не само да остваре што већи политички утицај, већ и за психолошко обликовање нације. Путем перманентног инпутирања геноцидности, злочиначке нарави и колективне кривице, ове фантомске организације желе да створе страх и срамоту у народу, која треба да се материјализује у виду индиферентности према комадању земље, расрбљавању или боље речено, колонизацији. То се спроводи и у форми либерализма, који треба да метастазира у институцијама државе, у породици, нацији, традицији, култури... те на тај начин треба да обезбеди несметан продор Ротшилдовој империји.

Поред горе поменутих организација, врло активно у овој офанзиви учествују још и "Ууцом", Београдски центар за људска права, Грађанске иницијативе, Центар за културну деконтаминацију, Жене у црном, Иницијатива младих... Промотери ове антисрпске хистерије су Соња Бисерко, Наташа Кандић, Вучо, Борка Павићевић (жена адвоката Николе Баровића), Миљенко Дерета, Војин Димитријевић, Срђа Поповић, Мирко Ђорђевић, Биљана Србљановић, Зоран Остојић, те новинари Петар Луковић, Теофил Панчић као и остале, нама по злу, добро познате Сорошеве водите. Такође, Сорош стоји иза форсирања антисемитизма, који се приписује "српском ксенофобичном друштву". За то су задужени Филип Давид, Јован Бајфорд, Ласло Секељ... У складу са тим су разни "инциденти", претећа писма, скрнављење споменика, графити... Није згорег рећи да Фонд за отворено друштво стоји

финансијски и идеолошки иза организација које се боре за права хомосексуалаца (Лабрис „, Љуеериа“, „Гау Србија“...).

Маркетинг, медијска и логистичка подршка овом субверзивном пројекту се обезбеђује преко „независних“ медија, као што су Б92, Студио Б, ТВ Пинк, ТВ Панонија, АНЕМ-а (ТВ станице – РТВ Девић, РТВ Глобус, РТВ М+, РТВ Краљево, РТВ Нишава, РТВ Панчево, РТВ Спектар, РТВ Трстеник, радио станице – Радио 021, Бум 93, Радио Сомбор, Радио Индекс, Радио Суботица, Радио Пирот, Радио Озон...) радија „Слободна Европа“... Кабловска мрежа СББ и сателитска телевизија ТОТАЛ ТВ, које су у експанзији, такође се налазе у власништву Сороша. Допринос информативном јединству дају продукцијске куће „ВИН“ и „ПГ Мрежа“. Преко Медиа центра се додатно обезбеђује публицитет, тобожњем, невладином сектору.

Поред електронских медија, на Сорошовом списку се налазе дневни листови и часописи „Данас“, „Време“, „Европа“, „Република“, асоцијација локалних независних медија „Лоцал пресс“ (листови „Панчевац“, „Кикиндске“, „Врањске новине“, „Наша реч“...), издавачке куће Самиздат, Дан граф, Стубови културе, Фабрика књига, Клио, Александрија прес, дистрибутери књига „Букбрих“, Беополис... Под истом контролом се налазе инфо агенција Сенсе и две водеће информативне агенције у земљи, Бета и Фонет. Ове агенције су истовремено и подружнице АП (Асошијетед прес) и Ројтерса, које су у власништву Ротшилда још од 19. века. Сорош је остварио инфилтрацију и у културне и просветне институције, позоришта, Народну библиотеку, Историјски архив, САНУ... Око себе је окупио велику групу глумаца, редитеља, драмских писаца, музичара, књижевника, научних радника, аналитичара, бивших дипломата... помоћу којих ради на анимирању што већег броја присталица.

Преко два Горана, Марковића (чији је ментор Бернар Леви, велики пријатељ Бернара Кушнера) и Паскаљевића врши се сатанизовање Срба на филмским фестивалима. Ваља поменути и следеће образовне организације Сороша: Универзитет Унион, Алтернативна академска образовна мрежа (АА-ОМ), Београдска отворена школа, Центар за женске студије (настао из феминистичке групе „Жена и друштво“)... У њима се врши регрутација будућих Сорошевих најамника. Центар за унапређивање правних студија Хјуман Рајтс Воч (ХРЊ) је такође присутан. У истом табору се налази ЦЕСИД и остале организације које се баве испитивањем јавног мњења.

Поред „невладиног“ сектора, Сорошове руке се налазе на финансијама, које се контролишу преко разних „експерата“ (Г17+) финансираних посредством „Отвореног друштва“. Поред овога треба и истаћи да Сорош има учешће у „Сосијете Женерал“ банци, која заузима значајан простор на финансијском тржишту. Хашки трибунал је такође финансиран од стране Сорошевих фон-

дова.

Најагилнији огранак Сороша у политичком животу (наравно поред "невладиног" система, и Г17+) Србије јесте коалиција окупљена око ЛДП и Чедомира Јовановића, који је на парламентарним изборима био најскупља Ротшилдова инвестиција. Ова антисрпска групација заједно са гостима радио емисије "Пешчаник" (Б 92) најбруталније и најгласније артикулише замисли Натање-ла Ротшилда. Спиритус агенс ове вирулентне скупине је Латинка Перовић, родоначелник савременог либерализма у Србији. Треба рећи да утицај Сороша иде и преко демократске странке. Најбољи пример за то је избор Оливера Дулића, кадра Соње Лихт, за председника Скупштине Србије.

Какви су интереси Ротшилда на Космету и у Војводини

Значајна предузећа Ротшилда на овим просторима су "Царлуле Гроуп" и Међународна кризна група (МКГ) која је на челу са Сорошем, води вишегодишњу кампању за независно Косово. Групу, поред Сороша, финансирају и Руперт Мардок (Ску медијска кућа), Голдман Сакс, ХП Морган... Међу члановима ове групе се налазе или су се налазили Марти Ахтисари, Хејмс Лајон, Мортон Абрамович, Луиз Арбур, Бжежински, Весли Кларк, Михаил Ходорковски, Торвалд Столтенберг... Персонал се мењао али не и антисрпска политика. Независност Косова је и интерес Ротшилда, јер оно представља "српски Кувајт", са огромним резервама олова, цинка, злата, угља... Сорош је од окупације КиМ-а уложио доста напора и новца да Трепчу отме за Ротшилде. Важну карику представља Агрон Дида, заменик у Министарству енергије и рударства косовске владе, који је на то место дошао из КФОС-а (Сорошеве организације). Независност је од суштинског интереса за Ротшилдове рударске и металуршке компаније, које би у таквој ситуацији имале чист простор за преузимање дефицитарног рудног блага и енергетских ресурса. У међувремену је компанија Алферон купила металуршки комбинат Фероникл, који поседује неколико површинских копова. Алферон је у власништву тројице казахстанских бизнисмена (читај Ротшилдових тајкуна, један од њих је Александар Машкевич, такође Хазар), и чини део ЕНРЦ (Еурасиан Натурал Ресоурцес Цорпоратион). На челу ЕНРЦ и Алферона се налази Јоханнес Ситтард, Ротшилдов агент и до скоро десна рука Лакшми Митала (такође Ротшилдов инвеститор). Митал је са 100 милиона долара помогао развијање компаније. Поред Алферона, на Космету је присутна и Глобал Стил корпорација (у власништву Прамода Митала, брата Лакшмија) преко своје бугарске подружнице Кремиковици, коју су купили 2005. године. Ова компанија је купила фабрику Ламкос (поцинковање челика) из Вучитрна. Треба рећи да је иста купила и ливницу Леминд из Лесковца, те Застава Ковачницу из Крагујевца.

Упоредо са овим, Сорош шири свој утицај преко Косовског фонда за отворе-

но друштво (КФОС) и осталих организација ћерки, финансирањем медија (Коха диторе), политичара (Ветон Сурои)... На истом линку се налази и Екрем Лука који је отео Пећку пивару... Преко "Балкан Хуман Ригхтс Нет-њорк" организације координише рад осталих невладиних подружница.

Такође, обезбедио је и привилегован положај Алкател-у, мобилном оператеру на Косову, коју индиректно контролише преко "Глобалстар Л. П."

Поред пожртвованог залагања за отимање Косова и Метохије, Сорош и МКГ пажњу усмеравају ка Војводини, коју, у сарадњи са покрајинском управом, жели да стави на сто за којим седе Хрватска, Мађарска и Румунија као пуномоћници Ротшилдових. У том смислу се форсира "пандунавски пројекат" иза којег стоје Немачка и Аустрија. Војводина би, према тој замисли, требала да се угура у такву подунавску конфедерацију у форми "европске регије". Немачки амбасадор Цобел је недавно, не случајно, скренуо пажњу на то. На терену се пројекат спроводи куповином пољопривредних комбина-та, шећерана, млекара, уљара, банака... Пољопривредна земљишта у све већем броју купују Хрвати, који су већ купили неколико важних прехранбених предузећа. Агрокор је преузео Дијамант из Зрењанина, Фриком... Нексе Група је купила Полет ИГК "Стражилово", има удео у фирми грађевинског материјала "Тоза Марковић", (такође поседује и фабрику за производњу креча и камена "Јелен До"), купљен је Сомболед... С друге стране и Аустрија и Немачка позиционирају своје компаније у покрајни. Немачка компанија "Нордзуккер" је купила шећеране у Војводини. Са МК комерцом је основала компанију Суноко, и на тај начин дошла до десетине хиљада хектара земљишта. "Штада" је купила Хемофарм. ВАЦ је купио новосадски Дневник... Аустријска Ерсте банка је за седиште изабрала Нови Сад, где су се такође сместиле ОТП банкарска група и Металс банка. Са овим коинцидира и све интензивнији улазак мађарских компанија у Србији и региону заједно са политичким утицајем мађарске владе, иза којих стоји Натањел Ротшилд. Треба рећи и да су Срби у Аустрији добили статус националне мањине, тако да би то био и положај у будућој конфедерацији, која би представљала реализацију пројекта "Алпе-адриа", инкарнацију хабзбуршке државе.

Инвестициони фондови

Другу траку у којој наступа Натањел Ротшилд чине инвестициони фондови са девичанских и других егзотичних острва, који су у привидном власништву "руских Јевреја" (заправо Хазара). Најмоћнији међу њима је "Салфорд" са девичанских острва, иза којег стоји Борис Березовски (Хазар) са капиталом Ротшилда. Фонд је основан 2001. године у Лондону и данас поседује скоро целокупну млекарску индустрију у Србији (Имлек, Новосадска млекара, Млекара Суботица, Импаз, Земун), Бамби концерн, Књаз Милош... Оснивач Салфорда је Јухин Хефи, Хазар из Русије, који је каријеру градио у

Алфа банци из Русије која је везана за Бориса Березовског и Фридмана. Члан у одбору Салфорда је Лорд Тим Бел, некадашњи саветник Маргарет Тачер, који је врло близак са Березовским, Рупертом Мардоком, Виктором Јушченком, био је у добрим односима са Јељцином... Осим тога, председник овог фонда је Клаус Мангл који је са Борисом Березовским вршио продају Мерцедесових аутомобила у Русији. Поред Салфорда, своју позицију јача "Асхморе" инвестициони фонд, који је недавно преузео "Царнех" од Мидленд Рисорсиза. Ашмор се налази под контролом Ротшилдовог Атикуса. Наиме, власник Ашмора је Мајкл Бенсон, некадашњи члан "Амвесапа-а", компаније у којој се налази капитал Атикуса. "Мидленд Ресоурцес" је трећи значајан инвестициони фонд којим управљају Александар Шнајдер и Едуард Шифрин (обојица Хазари!). Мидленд група је власник хотела Парк и Касина (најстарији београдски хотел), те луке Панчево.

Краљевски наступ

Трећу траку колонизације чине компаније у области грађевинарства, рударства, металне индустрије, финансија, банкарства, издаваштва од којих је већина директно везана за млађаног Ротшилда. Једна од њих и истовремено најактивнија у региону је "Тригранит", са седиштем у Будимпешти, која је за последњих неколико година израсла у регионалног гиганта и лидера у крупним инвестиционим пројектима. Изградила је низ пословно-финансијских центара у Пољској, Словачкој, Мађарској, Словенији, Румунији, Бугарској... У Хрватској ће градити спортску арену од 20000 места са пословним комплексима. У Србији, Тригранит-у је поверена изградња железничке станице "Прокоп" (за сада није започета). Подружница "Риотинто" (једна од највећих светских рударских компанија) је добила концесије да експлоатише руду бора (које има још једино у Кини и Турској) у околини Баљевца на Ибру. Присутне су и остале рударске компаније, Гленкор коју контролише преко свог агента Марка Рича (Хазар), Фелпс Дох у којој се налази капитал "Атикуса" (Ротшилдов инвестициони фонд). Ове две компаније конкуришу за преостале рударске басене. Преко индијске компаније "Митал" је купљен Магнохром из Краљева. Иначе породица Митал је дугогодишњи заступник династије Ротшилд. У управи Митала место заузима Вилбур Рос, дугогодишњи банкар Ротшилда. Поред Митала, са истоименом породицом, Ротшилди држе и "Филд Фреш Фудс", компанију која се бави производњом и извозом хране из Индије.

Банкарски и финансијски сектор се, такође, налази под доминацијом династије. Водеће банке, као што су Банца Интеса, Цредит Агрицеле, Уницредит груп, Социете Генерал су под контролом Ротшилда. Полуга којом се обезбеђује контрола је Антон Бернхајм (Хазар), који се налази на челу Делта Ђенерали групе. Грчке банке "Пираеус" и "Лаики", се налазе под контролом Марфин финансијске групе, у којој се налази Ротшилдов капитал. Шан-

дор Чањи, један од "сувласника" Тригранита, омогућује Ротшилду ширење у области банкарства са ОТП банкарском групом. ОТП је у Србији купио три банке: Кулску, Нишку и Цептер банку. Металс банка из Новог Сада је купљена посредством Ротшилдовог "ЈНР Лимитед-а" (Јацоб анд Натханиел Ротхсцхилд), инвестиционог фонда. Млади Ротшилд контролише и мађарску нафтну компанију МОЛ, такође преко Чањија. МОЛ је на српском тржишту присутан од 2005. године и озбиљан је кандидат за учешће у приватизацији нафтне индустрије. Треба рећи и да је НМ Ротхсцхилд финансијски саветник НЛБ Цонтинентал, словеначке банкарске групе. Ротшилди су учествовали и приликом приватизације Мобтела. У издаваштву су присутни преко словеначке "Младинске књиге", која је део "Реадер'с дигест", америчке компаније чији је део недавно купљен од стране Ротшилда.

Црна Гора, терра Ротшилдиана

Долазак делегације Ротшилда, непосредно по окончању референдума (који је спроведен у режији истих), означио је ударање печата "колонизед" на једну од најстаријих српских земаља. Јакоб Ротшилд и Натањел Ротшилд су на тај начин добили још једну колонију. Црна Гора је данас потпуно купљена од хазарских компанија које предводе Ротшилди. Образац је идентичан. Колонизацију, као и у региону, предводе Ротшилди, поред њих су "руски" бизнисмени, Сорос... Треба присвојити луке, ресурсе, металуршке комбинате, туристичке капацитете... Као у Србији и осталим државама региона, Сорос је претходно изградио мрежу невладиних организација. ЦЕДЕМ, Хелсиншки комитет за људска права "Хуман ригхтс ацтион", и "Хоминем љуерум" су само неке од њих. На то се надовезују контролисани медији (АНЕМ), преко којих је водио, испоставило се, успешно, антисрпску кампању. У сарадњи са европским организацијама и венецијанском комисијом (у којој је члан и Војин Димитријевић) активно је помогао пројекат независности.

Питер Манк (Натањелов пословођа, Хазар) је преузео, преко ОТП-а, ремонтни завод Арсенал из Тивта, у коме ће Тригранит градити велику марину. Иста компанија планира градњу пословно-финансијских центара у Подгорици, Улцињу, Будви... Први пословођа, Чањи (ОТП банкарска група), је окупирао банкарски арсенал куповином Црногорске комерцијалне банке, која покрива више од половине тржишта у Црној Гори. Као савезници се појављују Ротшилдова Сосијете Женерал банка која је преузела Подгоричку банку. НЛБ груп је купио Монтенегро банку... Осим тога, Ротшилд-Чањијев МОЛ ускоро постаје стратешки партнер државној нафтној компанији Монтенегро Бонус. Мило Ђукановић, који је Ротшилдима дао "бланко чек" заузврат је добио директорско место у Триграниту, што довољно говори о његовим заслугама у процесу колонизације.

Монет, мобилни оператер у саставу Дојче телекома се налази под индиректним контролом Ротшилда!

Веома важну улогу у колонизацији Црне Горе има Олег Дерипаска, хазарски мултимилијардер из Русије. Натањел Ротшилд се и сам хвалио да негује одличне односе са њим. Дерипаска, као један од Ротшилдових огранака, је са "својом" компанијом Русал купио КАП (комбинат алуминијума Подгорица). Преко ћерке компаније "Саламон" је преузео рудник боксита у Никшићу. Треба рећи да Русал и Гленкор често наступају заједно. Аустријска компанија "Штрабаг", у којој Дерипаска има значајан удео, је купила предузеће "Црнагорапут". Купују се туристички објекти, атрактивне локације на приморју, грађевинска земљишта... Како би обезбедио ову колонију, Ротшилд је основао организацију за дугорочно стипендирање студената из Црне Горе.

Република Српска

У Републику Српску, која се налази под константним притиском у циљу њеног потпуног нестајања, Ротшилди су ушли, путем Соросевих фондација, Митал Стил корпорације, Салфорда... Сорос је, по устаљеном обичају, основао више невладиних организација са истоветним циљем као и у Србији (Хелсиншки комитет за људска права "Лех интернатионал"...). Соросеви медији су окупљени око међународне организације "Пресс Ноњ" и Сорос медија центра из Сарајева. Неки од тих медија су "Независне новине", Алтернативна телевизија Бања Лука, Нет новинар... У области привреде, Салфорд је купио бањалучку млекарну, највећу у Републици Српској. Компанија Штабаг (Дерипаска) је добила концесије за изградњу мреже аутопутева. Компанија Митал Стил Зеница је купила РЗР Љубија, комплекс рудника са великим залихама гвоздене руде. Треба напоменути да су присутне и руске државне компаније "Јужуралзолото", која је постала стратешки партнер рударском комбинату Сасе из Сребренице, и "Зарубежнефт", која је купила рафинерију нафте и уља (Модрича, Петрол). На тај начин је осујећен даљи продор МОЛ-а и Митала.

Федерација БиХ

У муслиманско-хрватском ентитету, у области рударства и металургије предњачи Митал група, која је заузела зеничку челичану, једну од највећих на Балкану. Митал-у је припојен и рударски комплекс Љубија из Републике Српске.

Област енергетике је резервисана за МОЛ, који је купио државну нафтну компанију Енергопетрол. Инвестициони фонд Бориса Березовског, Салфорд, је преузео индустрију млека (Млекопродукт - К. Дубица, Цампомил - Сараје-

во). Очекује се и преузимање љубљанских млекара које обухватају тузланску млеку. Сектором банкарства и финансија су загосподариле Ротшилдове банке Уницредит, Интеса... Федерацији је, још од 1993. године, присутан Сорош са мрежом невладиних организација. Та мрежа је, као и у осталим државама, изразито антисрпски настројена. Међу виђеним члановима Сорошевог отвореног друштва су били Јакоб Финци и Иван Штраус (Хазари). Поред Отвореног друштва, могу се споменути "Образовање гради", Медија центар Сарајево, Хелсиншки комитет, "Жене Босне" и друге невладине организације. Од медија контролише дневни лист "Ослобођење", магазин "Старт", телевизију НТВ Хајат, новинску агенцију "ОНАСА"...

Хрватска

За разлику од осталих држава Балкана, Хрватску Ротшилди окупирају претежно из Мађарске, која представља базу ширења хазарске династије. У Хрватској је Сорош мање присутан него у осталим земљама. Најачи адут из невладиног сектора је Жарко Пуховски. Поред МОЛ-а који је преузео нафтну компанију ИНУ, друга значајна Ротшилдова компанија у хрватској привреди је Тригранит. Основан је конзорцијум Ингра-Тригранит (Ингра – на челу је Игор Опенхајм, Хазар). Конзорцијум ће градити спортску арену у Загребу, капацитета 20.000 места. Тригранит, такође, има амбициозне планове на хрватском приморју. У области телекомуникација је присутан Т-Мобиле.

Македонија

Бивша република, након разбијања Југославије, дели судбину осталих колонија региона. Другим речима, суверенитет и независност су остали на нивоу теорије док се с друге стране спроводи тихо окупирање привреде и ресурса уз обећање "светле будућности" у ЕУ. Истовремено се форсира проалбанска опција која треба да заокружи пројекат Велике Албаније.

Централно место у Македонији заузима Митал Стил Скопје, део Митал корпорације, који је купио металуршки комбинат у Скопју, чиме је обезбедио доминацију у региону. У области банкарства, Охридску банку је преузео Со-сијете Женерал.

С друге стране, Сорош се отворено залаже за албанске интересе. У ту сврху користи бројне утицајне организације – Хелсиншки комитет, Центар за мултикултурно разумевање, Асоцијација за демократске иницијативе, у којима доминирају Албанци. Исти је случај и са медијима. Под Сорошевом контролом су телевизија "Схутел", радио станице Вати, Лајф...

Сорош је такође кредитирао македонску владу током 1994. године са 25 ми-

лиона долара. Током истог периода је остварио велики утицај на, тадашњег премијера, и садашњег председника Македоније Бранка Црвенковског. Бранко Црвенковски је отворено подржао план Мартија Ахтисарија за Косово...

Сорош има учешћа у македонском мобилном оператеру МТ преко "Стонебридге Цоммуниџационс" компаније у којој има акције. Иначе, МТ индиректно контролишу Ротшилди преко "Блацкстоне Гроуп", огромне финансијско-инвестиционе групе коју су 1985. основали њихови агенти Питер Хорх Питерсон и Штефан Шварцман (Хазар). Обојица су претходно изградили каријере у Ротшилдовим подружницама "Лехман Бротхерс" и "Кухн Лоеб Инц." Блекстоун група је водећи акционар "Деутсцхе Телеком" (Т-Мобиле), у чијем саставу се налази мађарски мобилни оператер Матав, који је власник македонског мобилног оператера МТ. "Т-Мобиле" је други мобилни оператер у Македонији.

На путу до циља Ротшилди користе средства у виду реформи, транзиција, шок терапија, избора, референдума, сецесија, револуција, грађанских ратова, војних интервенција...

Народима се нуди "слобода", "демократија" и добровољно ропство у замену за њихову независност и ресурсе!

Алтернативе су санкције, изолација и бомбардовање!

Бивша Југославија је била етапа у походу Ротшилдове империје ка истоку. Геополитичка комбинаторика ни овога пута није била српски савезник.

Србија се, нажалост, нашла на путу овој немани питомог лица.